EUROOPA KOHTU OTSUS (kolmas koda)

15. aprill 2010 *

Kohtuasjas C-518/08,

mille ese on EÜ artikli 234 alusel Tribunal de grande instance de Paris' (Prantsusmaa) 29. oktoobri 2008. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 27. novembril 2008, menetluses

Fundación Gala-Salvador Dalí,

Visual Entidad de Gestión de Artistas Plásticos (VEGAP)

versus

Société des auteurs dans les arts graphiques et plastiques (ADAGP),

Juan-Leonardo Bonet Domenech,

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

Eulalia-María Bas Dalí,

María del Carmen Domenech Biosca,

Antonio Domenech Biosca,

Ana-María Busquets Bonet,

Mónica Busquets Bonet,

EUROOPA KOHUS (kolmas koda),

koosseisus: koja esimees K. Lenaerts, kohtunikud R. Silva de Lapuerta, E. Juhász, J. Malenovský (ettekandja) ja D. Šváby,

kohtujurist: E. Sharpston,
kohtusekretär: ametnik N. Nanchev,

arvestades kirjalikus menetluses ja 12. novembri 2009. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades kirjalikke märkusi, mille esitasid:

– Fundación Gala-Salvador Dalí ja Visual Entidad de Gestión de Artistas Plásticos (VEGAP), esindaja: advokaat P.-F. Veil,

– Prantsusmaa valitsus, esindajad: G. de Bergues ja B. Beaupère-Manokha,

– Hispaania valitsus, esindaja: M. Muñoz Pérez,

– Itaalia valitsus, esindaja: G. Palmieri, keda abistas *avvocato dello Stato* W. Ferrante,

– Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: H. Krämer ja C. Vrignon,

olles 17. detsembri 2009. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. septembri 2001. aasta direktiivi 2001/84/EÜ algupärase kunstiteose autori õiguse kohta saada hüvitist edasimüügi korral (ELT L 272, lk 32; ELT eriväljaanne 17/01, lk 240) artikli 6 lõike 1 ja artikli 8 lõigete 2 ja 3 tõlgendamist.

2 Taotlus esitati kohtuvaidluses ühelt poolt ühingu Fundación Gala-Salvador Dalí ja ühingu Visual Entidad de Gestión de Artistas Plásticos (edaspidi „VEGAP") ning teiselt poolt ühingu Société des auteurs dans les arts graphiques et plastiques (edaspidi „ADAGP") ning maalikunstniku Salvador Dalí perekonnaliikmete Juan-Leonardo Domenechi, Eulalia-María Bas Dalí, María del Carmen Domenech Biosca, Antonio Domenech Biosca, Ana-María Busquets Bonet' ja Mónica Busquets Bonet' vahel selle kunstniku teoste edasimüügi korral müügilt makstava autoritasu summade üle.

Õiguslik raamistik

Direktiiv 2001/84

3 Direktiivi 2001/84 põhjendused 3 ja 4 näevad ette:

„(3) [Õigus saada teose edasimüügi korral autoritasu] peab kindlustama, et maalikunsti- ja graafikateose ja skulptuurteose autorid saavad kasu oma algupärase kunstiteose majanduslikust edust. See aitab tasakaalustada maalikunsti- ja graafikateose ja skulptuurteose autorite ning oma teoste korduvast kasutamisest tulu saavate teiste teose loojate majandusliku olukorra.

(4) [Õigus saada teose edasimüügi korral autoritasu] on autoriõiguse lahutamatu osa ning oluline autorite eesõigus. Sellise õiguse kehtestamisega kõikides liikmesriikides luuakse teose loojatele piisav ja ühetaoline kaitsetase." [Siin ja edaspidi on termini „edasimüügiõigus" asemel kasutatud täpsemaid vasteid „õigus saada teose edasimüügi korral autoritasu" või „teose edasimüügi korral autoritasu saamise õigus".]

4 Direktiivi põhjendused 9 ja10 näevad ette:

„(9) [Õigus saada teose edasimüügi korral autoritasu] on praegu sätestatud suurema osa liikmesriikide siseriiklikes õigusaktides. Olemasolevates seadustes esineb teatavaid erinevusi eelkõige hõlmatud teoste, autoritasu saama õigustatud isikute ringi, kohaldatava tasumäära, autoritasuga hõlmatud tehingute ning nende arvutamise aluste osas. Selle õiguse kohaldamisel või kohaldamata jätmisel on oluline mõju siseturu konkurentsikeskkonnale, kuna iga kunstiteost müüa sooviv isik peab [õigusest saada teose edasimüügi korral autoritasu] tuleneva

tasumise kohustuse olemasolu või selle puudumist arvesse võtma. Nimetatud õigus on seega tegur, mis soodustab konkurentsi kahjustamist ning müügitegevuse ümberpaiknemist ühenduses.

(10) Sellised erinevused [teose edasimüügi korral autoritasu saamise õiguse] olemasolu ja selle kohaldamise alal liikmesriikides kahjustavad vahetult asutamislepingu artiklis 14 sätestatud siseturu nõuetekohast toimimist kunstiteoste osas. Sellises olukorras on asjakohane õiguslik alus asutamislepingu artikkel 95."

5 Direktiivi põhjendused 13–16 on sõnastatud järgmiselt:

„(13) Olemasolevad õigusaktide erinevused tuleb kõrvaldada, kui need kahjustavad siseturu toimimist, ning takistada selliste uute erinevuste teket. Samas ei ole vaja kõrvaldada ega takistada selliste erinevuste teket, mis eeldatavalt ei mõjuta siseturu toimimist.

(14) Siseturu nõuetekohase toimimise eelduseks on kahjustamata konkurentsitingimuste olemasolu. Erinevused siseriiklike sätete vahel, [mis käsitlevad õigust saada teose edasimüügi korral autoritasu], kahjustavad konkurentsi, tingivad müügitegevuse ümberpaiknemise ühenduses ning toovad kaasa kunstnike ebavõrdse kohtlemise sõltuvalt sellest, kus nende teoseid müüakse. Kõnealusel küsimusel on seepärast riikidevahelisi aspekte, mida ei saa rahuldavalt reguleerida

liikmesriikide meetmega. Ühenduse meetmete puudumine oleks vastuolus asutamislepingu nõudega kõrvaldada konkurentsikahjustused ja ebavõrdne kohtlemine.

(15) Siseriiklike sätete erinevuste ulatust silmas pidades on seetõttu tarvis vastu võtta ühtlustavad meetmed, et kõrvaldada liikmesriikide õigusaktide vahel erinevused valdkondades, kus sellised erinevused võivad põhjustada või säilitada kahjustatud konkurentsitingimusi. Siiski ei ole tarvis ühtlustada kõiki liikmesriikide õigusaktide [sätteid, mis käsitlevad õigust saada teose edasimüügi korral autoritasu] ning võimalikult suure siseriikliku otsustusruumi jätmiseks piisab, kui ühtlustamine piirdub nende siseriiklike sätetega, mis kõige vahetumalt mõjutavad siseturu toimimist.

(16) Käesolev direktiiv on seepärast tervikuna kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 ettenähtud subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõttega."

6 Direktiivi 2001/84 põhjendus 27 näeb ette:

„Tuleb kindlaks määrata isikud, kellel on õigus saada autoritasu, pidades silmas subsidiaarsuse põhimõtet. Käesoleva direktiiviga ei ole asjakohane võtta meetmeid liikmesriikide pärimisõiguse suhtes. Autori [õigusjärglastel] peab siiski olema võimalus pärast autori surma saada […] täies ulatuses kasu [õigusest saada teose edasimüügi korral autoritasu] vähemalt pärast eespool nimetatud üleminekuperioodi lõppu." [Siin ja edaspidi on termini „pärija" asemel kasutatud täpsemat vastet „õigusjärglane".]

7 Direktiiv artikli 1 „[Õiguse saada teose edasimüügi korral autoritasu] sisu" lõige 1 sätestab:

„Liikmesriigid annavad algupärase kunstiteose autorile võõrandamatu ning juba ette loovutamatu õigusena […] õiguse saada pärast teose [esmakordset võõrandamist] autori poolt müügihinnal põhinevat autoritasu teose igakordse müügi puhul."

8 Direktiivi artikli 6 „Isikud, kellel on õigus saada autoritasu" lõige 1 on sõnastatud järgmiselt:

„Artiklis 1 ettenähtud autoritasu makstakse teose autorile ning kui artikli 8 lõikest 2 ei tulene teisiti, pärast surma tema [õigusjärglastele]."

9 Direktiivi artikli 8 „[Õiguse saada teose edasimüügi korral autoritasu] kaitse tähtaeg" lõiked 1–3 sätestavad:

„1. [Õiguse saada teose edasimüügi korral autoritasu] kaitse tähtajaks on [nõukogu 29. oktoobri 1993. aasta] direktiivi 93/98/EMÜ [autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste kaitse tähtaja ühtlustamine (EÜT L 290, lk 9; ELT eriväljaanne 17/01, lk 141)] artiklis 1 nimetatud tähtaeg [: selle artikli kohaselt kehtivad Berni konventsiooni artiklis 2 osutatud kirjandus- või kunstiteose autori õigused autori eluajal ja 70 aastat pärast tema surma].

2. Erandina lõikest 1 ei nõuta liikmesriikidelt, kes ei kohalda [õigust saada teose edasimüügi korral autoritasu] artiklis 13 nimetatud jõustumiskuupäeval, [selle] õiguse kohaldamist kunstniku [õigusjärglaste] kasuks üleminekuaja jooksul, mis lõpeb hiljemalt 1. jaanuaril 2010.

3. Liikmesriik, kellele kohaldatakse lõiget 2, võib veel kuni kaks aastat, kui see on vajalik nimetatud liikmesriigi ettevõtjate lõplikuks kohanemiseks [õiguse saada teose edasimüügi korral autoritasu] süsteemiga, säilitades samas majandusliku elujõulisuse, mitte kohaldada [õigust saada teose edasimüügi korral autoritasu] kunstniku [õigusjärglaste] kasuks. [...]"

10 Direktiivi 2001/84 artikli 12 „Rakendamine" lõige 1 sätestab:

„Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid enne 1. jaanuari 2006. Liikmesriigid teatavad neist viivitamata komisjonile."

Siseriiklik õigus

11 Direktiiv võeti Prantsuse õigusesse üle 1. augusti 2006. aasta seadusega nr 2006–961 loi relative au droit d'auteur et aux droits voisins dans la société de l'information (seadus autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste kohta infoühiskonnas) (*JORF*, 3.8.2006, lk 11529) ning sellega muudeti code de la propriété'd (intellektuaalomandi seadustik;

edaspidi „intellektuaalomandi seadustik") artiklit L. 122–8, mille esimene lõige on nüüd sõnastatud järgmiselt:

„Algupärase maalikunsti- või graafikateose või skulptuurteose autorile, kes on Euroopa Ühenduse liikmesriigi või Euroopa Majanduspiirkonna lepinguga liitunud riigi kodanik, kuulub võõrandamatu õigus saada pärast teose esmakordset võõrandamist autori või tema õigusjärglaste poolt müügihinnal põhinevat autoritasu teose igakordse müügi puhul, kui müüja, ostja või vahendaja on elukutseline kunstiturul tegutseja. […]"

12 Vastavalt intellektuaalomandi seadustiku artiklile L. 123–7, mida pärast direktiivi 2001/84 ülevõtmist muudetud ei ole:

„Pärast autori surma läheb artiklis L. 122–8 nimetatud õigus saada teose edasimüügi korral autoritasu üle tema seadusjärgsetele pärijatele ja artiklis L 123–6 ette nähtud kasutusvalduse puhul tema abikaasale, kuid mitte testamendijärgsetele pärijatele ja muudele õigustatud isikutele, jooksvaks kalendriaastaks ja seitsmekümneks järgnevaks aastaks."

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

13 Maalikunstnik Salvador Dalí suri 23. jaanuaril 1989 Figuerases (Hispaania) ja tema pärijateks jäid viis seadusjärgset pärijat. 20. septembri 1982. aasta testamendiga määras Dalí Hispaania riigi enda kõigi intellektuaalomandi õiguste ainupärijaks Prantsuse

pärimisõiguse tähenduses. Nimetatud õigusi haldab Fundación Gala-Salvador Dalí, mis on Hispaania õiguse alusel ning maalikunstniku algatusel ja kontrolli all asutatud ühing.

14 Fundación Gala-Salvador Dalí andis 1997. aastal Hispaania õiguse alusel asutatud ühingule VEGAP ainuvolituse kollektiivselt hallata ja teostada Salvador Dalí teoste autoriõigusi kogu maailmas.

15 Muu hulgas on VEGAP-l lepinguline suhe Prantsusmaa vastavas valdkonnas tegutseva ühinguga ADAGP, kelle ülesanne on hallata Salvador Dalí autoriõigusi Prantsusmaa territooriumil.

16 Alates aastast 1997 on ADAGP sisse nõudnud Salvador Dali teoste kasutusõigusest, v.a õigus saada teose edasimüügi korral autoritasu, tulenevad summad, mis on vahendajaks oleva VEGAP kaudu üle kantud Fundación Gala-Salvador Dalíle. Vastavalt intellektuaalomandi seadustiku artiklile L. 123–7, mille kohaselt on ainult seadusjärgsetel pärijatel, mitte aga testamendijärgsetel pärijatel ja muudel õigusjärglastel, õigus saada teose edasimüügi korral autoritasu, maksis ADAGP summad, mis tulenesid õigusest saada teose edasimüügi korral autoritasu, välja otse Salvador Dalí seadusjärgsetele pärijatele.

17 Kuna Fundación Gala-Salvador Dalí leidis, et vastavalt Salvador Dalí testamendile ja Hispaania õigusele on temal õigus saada Prantsusmaal toimunud enampakkumistel müüdud Dalí teoste edasimüügilt makstavat autoritasu, esitas ta koos VEGAP-ga 28. detsembril 2005 Tribunal de grande instance de Paris'sse hagi ADAGP vastu mainitud õigusest tuleneva tasu nõudes, kes omakorda esitas hagi maalikunstniku seadusjärgsete pärijate vastu, et oleks võimalik teha kõiki pooli hõlmav otsus.

18 Neil asjaoludel otsustas Tribunal de grande instance de Paris menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. Kas [Prantsuse Vabariik] võib säilitada pärast […] direktiivi [2001/84] jõustumist õigusnormi, mille kohaselt on õigus edasimüügi puhul makstavale autoritasule ainult seadusjärgsetel pärijatel, aga mitte testamendijärgsetel pärijatel või muudel õigustatud isikutel?

2. Kas […] direktiivi [2001/84] artikli 8 lõigetes 2 ja 3 ette nähtud üleminekusätted võimaldavad [Prantsuse Vabariigil] säilitada erandrežiimi?"

Eelotsuse küsimused

Eelotsusetaotluse vastuvõetavus

19 Hispaania valitsus ja põhikohtuasja hagejad vaidlustavad kirjalikes märkustes eelotsusetaotluse vastuvõetavuse.

20 Nad väidavad, et vastavalt põhikohtuasja faktilistele asjaoludele kuulub direktiivi 2001/84 artikli 6 lõike 1 mõttes teose autori õigusjärglaste kindlaksmääramine mitte

Prantsuse, vaid üksnes Hispaania pärimisõiguse reguleerimisalasse, kuna maalikunstnik Salvador Dalí oli Hispaania kodanik ja suri oma elukohas Figuerases, mis asub Hispaanias. Nad leiavad, et järelikult ei oma see, kas intellektuaalomandi seadustiku artikkel L. 123–7 on direktiiviga 2001/84 kooskõlas või mitte, tähtsust põhikohtuasjas tehtava otsuse seisukohalt, mis peab lähtuma üksnes Hispaania õigusest.

21 Euroopa Kohus ei tõlgenda eelotsusemenetluses siseriiklikke õigusnorme ja eelkõige rahvusvahelise eraõiguse norme ega otsusta eelotsusetaotluse esitanud kohtu poolt neile normidele antud tõlgenduse õigsuse üle. Euroopa Kohus peab ühenduse ja siseriiklike kohtute pädevuste jaotuse raames võtma arvesse eelotsusetaotluse esitanud kohtu poolt sõnastatud eelotsuse küsimuste faktilist ja õiguslikku konteksti (vt selle kohta 14. veebruari 2008. aasta otsus kohtuasjas C-244/06: Dynamic Medien, EKL 2008, lk I-505, punkt 19 ja seal viidatud kohtupraktika).

22 Eelotsusetaotlusest nähtub, et see põhineb eeldusel, et põhikohtuasjas kuulub kohaldamisele Prantsuse õigus ja eelkõige intellektuaalomandi seadustiku artikkel L. 123–7. Kuna eelotsusetaotluse esitanud kohus soovib teada, kuidas tuleb tõlgendada direktiivi 2001/84 artikli 6 lõiget 1 ja artikli 8 lõikeid 2 ja 3, selleks et hinnata intellektuaalomandi seadustiku artikli L. 123–7 kooskõla nimetatud direktiivi viidatud sätetega, ei ole eelotsusetaotlus põhikohtuasja lahendamise seisukohalt ilmselgelt tähtsusetu.

23 Eeltoodut arvestades tuleb eelotsusetaotlus tunnistada vastuvõetavaks.

Põhiküsimus

Esimene küsimus

24 Eelotsusetaotluse esitanud kohus soovib esimese küsimusega sisuliselt teada, kas direktiivi 2001/84 artikli 6 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus selline siseriikliku õiguse säte nagu intellektuaalomandi seadustiku artikkel L. 123–7, mille kohaselt on teose edasimüügi korral õigus saada autoritasu ainult seadusjärgsetel pärijatel, mitte aga testamendijärgsetel pärijatel ja muudel õigusjärglasel.

25 Kõigepealt tuleb meenutada Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikat, mille kohaselt peab ühenduse õiguse sätte tõlgendamisel arvestama mitte üksnes sätte sõnastust, vaid ka konteksti ning selle õigusaktiga taotletavaid eesmärke, mille osaks säte on (vt 17. novembri 1983. aasta otsus kohtuasjas 292/82: Merck, EKL 1983, lk I-3781, punkt 12; 14. oktoobri 1999. aasta otsus kohtuasjas C-223/98: Adidas, EKL 1999, lk I-7081, punkt 23, 7. juuni 2005. aasta otsus kohtuasjas C-17/03: VEMW jt, EKL 2005, lk I-4983, punkt 41; ja 10. septembri 2009. aasta otsus kohtuasjas C-199/08: Eschig, EKL 2009, lk I-8295, punkt 38).

26 Kõigepealt tuleb sellega seoses märkida, et direktiivi 2001/84 tekstis puudub direktiivi artikli 6 lõikes 1 mainitud teose autori „õigusjärglaste" mõiste määratlus. Kuna otsene määratlus puudub, tuleb uurida direktiivi 2001/84 vastuvõtmise eesmärke.

27 Sellega seoses on kohane meenutada, et direktiivi 2001/84 vastuvõtmisel oli kaks eesmärki, nimelt esiteks tagada, et maalikunsti- ja graafikateose ja skulptuurteose

autorid saavad kasu oma algupärase kunstiteose majanduslikust edust, nagu nähtub direktiivi põhjendustest 3 ja 4. Teiseks oli eesmärk konkurentsikahjustuste kõrvaldamine kunstiturul, sest kui edasimüügi korral makstaks autoritasu teatavates liikmesriikides, siis võib see tingida müügitegevuse ümberpaiknemise liikmesriikidesse, kus sellist autoritasu maksmist ei rakendata, nagu nähtub direktiivi põhjendustest 9 ja 10.

28 Esimene eesmärk on mõeldud selleks, et tagada kunstnikele teataval tasemel sissetulek. Sel põhjusel on õigus saada edasimüügilt autoritasu direktiivi 2001/84 artikli 1 lõikes 1 määratletud võõrandamatu ning juba ette loovutamatu õigusena.

29 Selle esimese eesmärgi realiseerumist ei sea aga mingilgi määral ohtu see, et õigus saada edasimüügi korral autoritasu läheb pärast autori surma üle teatavatele õigussubjektidele, kuid mitte teistele õigussubjektidele, sest õiguse üleminek on selle eesmärgiga võrreldes teisese tähtsusega.

30 Mis puutub teise eesmärki, siis osutus vältimatuks ühtlustada see, millistelt kunstiteostelt ja milliste müügitehingute puhul makstakse edasimüügi korral autoritasu, ning selle tasu maksmise alused ja tasumäärad. Nagu direktiivi preambuli põhjendus 9 selgelt määratleb, oli ühenduse seadusandja kavatsus vältida olukordi, kus kunstiteoste müük kontsentreerus liikmesriikidesse, kus edasimüügi korral autoritasu ei maksta või kus tasu määr on väiksem, kui teistes liikmesriikides, viimati nimetatud liikmesriikide enampakkumiskeskuste või muude kauplejate kahjuks.

31 Teine eesmärk selgitab seda, miks direktiivi 2001/48 vastuvõtmise õiguslikuks aluseks valiti EÜ artikkel 95. Valik kinnitab, et direktiivi vastuvõtmine toimus liikmesriikide nende õigus- ja haldusnormide ühtlustamiseks, mille eesmärk on siseturu rajamine ja selle toimimine. Nagu nähtub selle direktiivi põhjendustest 13 ja 15, ei ole järelikult vaja kõrvaldada selliseid erinevusi, mis eeldatavalt ei mõjuta siseturu toimimist, ning võimalikult suure siseriikliku otsustusruumi jätmiseks piisab, kui ühtlustamine piirdub nende siseriiklike sätetega, mis kõige vahetumalt mõjutavad siseturu toimimist.

32 Sellist hinnangut toetab direktiivi 2001/48 preambuli põhjendus 27, millest selgub, et kuigi liidu seadusandja on soovinud, et autori õigusjärglastel peab olema võimalus pärast autori surma saada edasimüügi korral täies ulatuses autoritasu, ei ole ta subsidiaarsuse põhimõttest lähtudes pidanud vajalikuks võtta meetmeid liikmesriikide pärimisõiguse suhtes, jättes liikmesriikidele võimaluse määratleda need isikud, kes siseriikliku õiguse alusel on õigusjärglased.

33 Eeltoodust nähtub, et direktiivi 2001/84 eesmärke arvestades on liikmesriikide pädevuses teha seadusandlik valik nende isikute määratlemiseks, kellel on õigus saada kunstiteose edasimüümise korral autoritasu pärast selle teose autori surma.

34 Seega ei saa direktiivi 2001/84 põhjal kuidagi teha järeldust, et liidu seadusandja kavatsus oli välistada see, et kohaldatakse eri riikide pärimisõiguse omavahelist suhet reguleerivaid norme ja eelkõige rahvusvahelise eraõiguse norme, mille ülesanne on reguleerida sellist õiguse kollisiooni, millega on tegemist põhikohtuasjas.

35 Sellest järeldub, et kui on tegemist sellise siseriikliku õiguse sätte kohaldamisega, millega võetakse üle direktiivi 2001/84 artikli 6 lõige 1, peab eelotsusetaotluse esitanud kohus arvestama kõigi nende asjakohaste normidega, millega lahendatakse eri riikide õigusnormide kollisioon teose edasimüügi korral autoritasu saamise õiguse pärimise teel ülemineku valdkonnas.

36 Neil asjaoludel tuleb esimesele küsimusele vastata, et direktiivi 2001/84 artikli 6 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus selline siseriikliku õiguse säte, millega on tegemist põhikohtuasja puhul ja mille kohaselt läheb õigus saada edasimüügi korral autoritasu üle ainult kunstniku seadusjärgsetele pärijatele ja mitte testamendijärgsetele pärijatele. Seega peab eelotsusetaotluse esitanud kohus siseriiklikusse õigusesse kõnealuse direktiivi artikli 6 lõike 1 ülevõtva siseriikliku õiguse sätte kohaldamisel arvestama kõigi nende asjakohaste normidega, millega lahendatakse eri riikide õigusnormide kollisioon teose edasimüügi korral autoritasu saamise õiguse pärimise teel ülemineku valdkonnas.

Teine küsimus

37 Teine küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus teada, kas direktiivi 2001/84 artikli 8 lõikeid 2 ja 3, mis sisaldavad erandeid, tuleb tõlgendada nii, et nende kohaselt võib üleminekuperioodil jätkuvalt kehtida intellektuaalomandi seadustiku asjaomane säte.

38 Esimesele eelotsuse küsimusele antud vastust arvestades ei ole teisele küsimusele vaja vastata.

Kohtukulud

39 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule märkuste esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kolmas koda) otsustab:

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. septembri 2001. aasta direktiivi 2001/84/EÜ algupärase kunstiteose autori õiguse kohta saada hüvitist edasimüügi korral artikli 6 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus selline siseriikliku õiguse säte, millega on tegemist põhikohtuasja puhul ja mille kohaselt läheb õigus saada edasimüügi korral autoritasu üle ainult kunstniku seadusjärgsetele pärijatele ja mitte testamendijärgsetele pärijatele. Seega peab eelotsusetaotluse esitanud kohus siseriiklikusse õigusesse kõnealuse direktiivi artikli 6 lõike 1 ülevõtva siseriikliku õiguse sätte kohaldamisel arvestama kõigi nende asjakohaste normidega, millega lahendatakse eri riikide õigusnormide kollisioon teose edasimüügi korral autoritasu saamise õiguse pärimise teel ülemineku valdkonnas.

Allkirjad